

Sygn. akt: II K 287/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w C. (1) Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – **SSR Agata Makowska-Boniecka**

Protokolant – sekr. sąd. K. S.

przy udziale Prokuratora L. O.

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2016 roku

sprawy **M. P.** urodzonego w dniu (...) w C. syna R. i R. z domu S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 21 września 2004 roku w sprawie o sygn. akt VI K 252/04 za czyn popełniony na przełomie kwietnia i maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 45 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za czyn popełniony na przełomie kwietnia i maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 45 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za czyn popełniony w okresie kwietnia i maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, za czyn popełniony w nocy na 1 maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 278 § 1 k.k., za czyn popełniony w dniu 14 maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 279 § 1 kk, za czyn popełniony w maju 2004 r. wypełniający znamiona z art. 279 § 1 kk, za czyn popełniony w nocy z 15 na 16 maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 275 § 1 kk i za czyn popełniony w czerwcu 2004 r. wypełniający znamiona z art. 45 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 31 maja 2005 roku;
2. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 30 marca 2005 roku w sprawie o sygn. akt II K 62/05 za czyn popełniony w dniu 30 października 2004 r. wypełniający znamiona z art. 46 ust. 1 i 3 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za czyn popełniony w okresie od października 2004 r. do 3 listopada 2004 r. wypełniający znamiona z art. 48 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk karę 15 stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;
3. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 12 września 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 27/13 za czyn popełniony w dniu 25 września 2012 r., wypełniający znamiona z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk, za czyn popełniony w dniu 25 września 2012 r., wypełniający znamiona z art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk i za czyn popełniony w miesiącu wrześniu 2012 r. wypełniający znamiona z art. 291 § 1 kk w zw. z 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 roku;
4. Sądu Rejonowego w K. (1) z dnia 22 maja 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 428/14 za czyn popełniony w dniu 30 stycznia 2014 r., wypełniający znamiona z art. 244 kk na karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

5. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 14 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 8/14 za czyn popełniony w dniu 6 października 2013 r., wypełniający znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 6 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 121/12 za czyn popełniony w dniu 16 grudnia 2011 r. wypełniający znamiona z art. 191 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby;

7. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 16 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 194/14 za czyny popełnione w dniach 11 marca 2014 roku i 13 marca 2014 r. wypełniający znamiona ciągu przestępstw z art. 244 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn popełniony w dniu 13 marca 2014 roku wypełniający znamiona z art. 263 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie – na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

orzeka:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i po myśli art. 4 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec **M. P.** następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 12 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 27/13;

- Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 6 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 121/12

i w ich miejsce wymierza M. P. karę łączną 2 (dwóch) lat i 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk i po myśli art. 4 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec M. P. następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 8/14;

- Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 16 października 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 194/14;

i w ich miejsce wymierza M. P. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie odnośnie wyroku Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 21 września 2004 r. w sprawie o sygn. akt VI K 252/04, Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 30 marca 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 62/05 i wyroku Sądu Rejonowego w K. (1) z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt: II K 428/14;

IV. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej okres dotychczas odbytej kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie II K 27/13;

V. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie II kary łącznej okres dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 8/14;

VI. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VII. zasądza ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w C. (1)) kwotę 147,60 zł brutto na rzecz adwokata Z. Ś. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VIII. wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt: II K 287/15

UZASADNIENIE

M. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 21 września 2004 roku w sprawie o sygn. akt **VI K 252/04** za czyn popełniony na przelomie kwietnia i maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 45 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za czyn popełniony na przelomie kwietnia i maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 45 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za czyn popełniony w okresie kwietnia i maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, za czyn popełniony w nocy na 1 maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 278 § 1 k.k., za czyn popełniony w dniu 14 maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 279 § 1 kk, za czyn popełniony w maju 2004 r. wypełniający znamiona z art. 279 § 1 kk, za czyn popełniony w nocy z 15 na 16 maja 2004 r. wypełniający znamiona z art. 275 § 1 kk i za czyn popełniony w czerwcu 2004 r. wypełniający znamiona z art. 45 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, której wykonanie zarządzone postanowieniem z dnia 31 maja 2005 roku;

2. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 30 marca 2005 roku w sprawie o sygn. akt **II K 62/05** za czyn popełniony w dniu 30 października 2004 r. wypełniający znamiona z art. 46 ust. 1 i 3 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za czyn popełniony w okresie od października 2004 r. do 3 listopada 2004 r. wypełniający znamiona z art. 48 ust. 1 Ustawy z 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk karę 15 stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

3. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 12 września 2013 roku w sprawie o sygn. akt **II K 27/13** za czyn popełniony w dniu 25 września 2012 r., wypełniający znamiona z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk, za czyn popełniony w dniu 25 września 2012 r., wypełniający znamiona z art. 63 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk i za czyn popełniony w miesiącu wrześniu 2012 r. wypełniający znamiona z art. 291 § 1 kk w zw. z 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby, której wykonanie zarządzone postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 roku;

4. Sądu Rejonowego w K. (1) z dnia 22 maja 2014 roku w sprawie o sygn. akt **II K 428/14** za czyn popełniony w dniu 30 stycznia 2014 r., wypełniający znamiona z art. 244 kk na karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

5. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 14 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt **II K 8/14** za czyn popełniony w dniu 6 października 2013 r., wypełniający znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 6 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt **II K 121/12** za czyn popełniony w dniu 16 grudnia 2011 r. wypełniający znamiona z art. 191 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby;

7. Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 16 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt **II K 194/14** za czyny popełnione w dniach 11 marca 2014 roku i 13 marca 2014 r. wypełniający znamiona ciągu przestępstw z art. 244 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn popełniony w dniu 13 marca 2014 roku wypełniający znamiona z art. 263 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie – na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności

W dniu 16 lipca 2016 roku skazany złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, mającego objąć prawomocne wyroki, wymienione wyżej w punktach 3, 5 i w sprawie „II K 610/14” (nie ma takiej). Sąd natomiast z urzędu na podstawie art. 570 kpk, rozpoznając wniosek o wydanie wyroku łącznego, wziął pod uwagę skazania M. P. również w pozostałych sprawach. Ponowny wniosek o wydanie wyroku łącznego skazany złożył 10 lutego 2016 r. (II K 36/16) – sprawa ta

została połączona z niniejszą sprawą o sygn. akt: II K 287/15 do wspólnego rozpoznania. Połączeniu uległa również sprawa II K 29/16, wszczęta na podstawie informacji pochodzącej od kuratora sądowego na mocy art. 12b k.k.w.

Według treści art. 569 § 1 kpk wydanie wyroku łącznego możliwe jest jedynie w tych przypadkach, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami.

Przesłanki, których równoczesne spełnienie pozwala na orzeczenie kary łącznej, określa z kolei art. 85 kk. Są nimi:

- popełnienie przez oskarżonego co najmniej dwóch przestępstw,
- popełnienie ich zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny, wyrok co do któregośkolwiek z nich oraz
- wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju lub podlegających łączeniu.

Orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Sąd wymierzając karę łączną kieruje się wskazówkami i granicami określonymi w art. 86§1 i 2 kk. To jest w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w przypadku kary łącznej grzywny 540 stawek dziennych grzywny i w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności 15 lat pozbawienia wolności.

W stosunku do skazanego pięć wyroków zapadło przed dniem 1 lipca 2015 roku, a dwa – po tej dacie. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Sąd, wydając wyrok łączny w stosunku do M. P., zastosował – stosownie do treści art. 4 § 1 k.k. - przepisy Kodeksu karnego obowiązujące do dnia 30.06.2015 r. (tj. przed dniem wejścia w życie ustawy z 20 lutego 2015 r.), albowiem są one względniejsze dla sprawcy. Żaden z obecnie obowiązujących przepisów kodeksu karnego nie jest korzystniejszy dla skazanego.

M. P. popełniał kolejne przestępstwa w następujących datach:

1. w sprawie **VI K 252/04** – na przełomie kwietnia i maja 2004 roku, w okresie kwietnia i maja 2004 r., w nocy na 1 maja 2004 r., w maju 2004 r. w nocy z 15 na 16 maja 2004 r., w czerwcu 2004 r.
2. w sprawie **II K 62/05** – w dniu 30 października 2004 r., w okresie od października 2004 r. do 3 listopada 2004 r.,
3. w sprawie **II K 121/12** w dniu 16 grudnia 2011 r.,
4. w sprawie **II K 27/13** - w dniu 25 września 2012 r., w miesiącu wrześniu 2012 r.,
5. w sprawie **II K 8/14** – w dniu 6 października 2013 r.,
6. w sprawie **II K 428/14** – w dniu 30 stycznia 2014 r.,
7. w sprawie **II K 194/14** – w dniach 11 marca 2014 roku i 13 marca 2014 r.

W przedmiotowej sprawie analiza akt poszczególnych postępowań, zakończonych prawomocnie wobec skazanego oraz treści wydanych w ich toku wyroków skazujących doprowadziła Sąd do przekonania, iż warunki formalne ku temu, by zostać objęte wyrokiem łącznym spełniają przestępstwa, za które M. P. został skazany wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w C. (1) o sygn. II K 27/13 i Sądu Rejonowego w C. (1) o sygn. II K 121/12,

II. Sądu Rejonowego w K. (1) o sygn. II K 428/14, Sądu Rejonowego w C. (1) o sygn. II K 8/14 i Sądu Rejonowego w C. (1) o sygn. II K 194/14.

Sąd ustalił w toku postępowania, iż spośród kar, wymierzonych skazanemu w dwóch pierwszych sprawach, żadna nie może podlegać połączeniu w wyroku łącznym. Czyny ze sprawy II K 62/05 zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie VI K 252/04 (o czyny popełnione wcześniej). Tym samym odpadł jeden z określonych wyżej wymogów, przewidzianych w treści art. 85 kk dotyczący popełnienia dwóch lub więcej czynów zanim zapadnie pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z nich. Następne czyny oskarżony popełnił w grudniu 2011 roku (II K 121/12) i we wrześniu 2012 roku (II K 27/13), zanim zapadł pierwszy wyrok co do tych czynów (II K 27/13 – 12 września 2013 roku). Po tym wyroku skazany popełniał kolejne czyny w okresie od 6 października 2013 roku (II K 8/12), 30 stycznia 2014 r. (II K 428/14) do 13 marca 2014 roku (II K 194/14), zanim zapadł pierwszy wyrok co do tych czynów (II K 428/14 – 22 maja 2014 r.). Zaistniały więc podstawy do orzeczenia dwóch kar łącznych.

M. P. w sprawie **II K 27/13** został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, której wykonanie zostało zarządzone, zaś w sprawie **II K 121/12** został skazany na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd w takim przypadku mógł wymierzyć karę w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd zaś za powyższe czyny wymierzył M. P. karę łączną w wymiarze **2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności**, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie I wyroku. Sąd połączył karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania z karą z warunkowym zawieszeniem wykonania na podstawie art. 89 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. (w zw. z art. 4 § 1 k.k.), podzielając pogląd reprezentowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, iż Sąd uprawniony jest, na podstawie art. 89 § 1 k.k., do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, gdy połączeniu w wyroku łącznym podlegają kary pozbawienia wolności orzeczone z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2011 r., IV KK 159/11, LEX nr 848159; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2014 r., IV KK 439/13, OSNKW 2014/12/92, KZS 2015/1/8, LEX nr 1483414, Biul.SN 2014/12/18). Zaznaczyć należy, iż przypadku niniejszej sprawy skazany popełnił przestępstwa po wejściu nowelizacji kodeksu karnego w życie dotyczącej art. wyżej cytowanego, czyli po 8 czerwca 2010 r – odpowiednio: w grudniu 2011 r. i we wrześniu 2020 r.

Kolejne czyny, które Sąd wziął pod uwagę przy wymierzeniu drugiej kary łącznej zostały popełnione jak wyżej zostało wspomniane w okresie po wydaniu wyroku w sprawie **II K 27/13** a przed wydaniem wyroku w sprawie **II K 428/14**. W sprawie **II K 428/14** M. P. został skazany na karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 10 zł, w sprawie II K 8/14 został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a w sprawie II K 194/14 – na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Kara grzywny nie podlega połączeniu z karami pozbawienia wolności, stąd Sąd władny był połączyć tylko kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 8/14 i II K 194/14. Mając na względzie powyższe kary, Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę w granicach od 10 miesięcy pozbawienia wolności do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd łącząc kary za popełnione w/w czyny, wymierzył skazanemu karę **1 roku pozbawienia wolności**, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie II wyroku.

Wydając wyrok łączny i rozważając wysokość kar łącznych Sąd oceniał przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy, przedmiotowy lub czasowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (wyrok SN z dn. 25.10.1983r. OSNKW 5-6/84 poz.65).

Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa winno skłaniać do odstąpienia od zastosowania zasady pełnej absorpcji. Wymierzenie kary łącznej w dolnych granicach spowodowałoby powstanie sytuacji premiowania sprawcy popełniającego większą ilość przestępstw, co z kolei prowadziłoby do bezkarności innych zachowań zabronionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 maja 2008 roku, II AKa 129/08).

Obecnie zachowanie skazanego w czasie odbywania kar zostało przez dyrekcję zakładu karnego określone jako zmienne. Skazany był cztery razy nagradzany kodeksowo, a dziesięć razy karany dyscyplinarnie m.in. za pozytywny wynik na obecność (...) w organizmie, odmowę poddania się badaniu na obecność środków zmieniających nastrój, nawiązywanie niedozwolonych kontaktów, aroganckie zachowanie. Deklaruje swoją przynależność do nieformalnych

struktur podkultury przestępczej, jednak nie odnotowano na tym tle negatywnych zachowań. W środowisku skazany nie posiada pozytywnej opinii, głównie ze względu na charakter i wielokrotność popełnianych czynów.

Analizując zbiegające się przestępstwa objęte wyrokami II K 27/13 i II K 121/12 zauważyć można, że były one skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym tj. w pierwszym wypadku były to przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 62 i 63 ustawy) oraz przeciwko mieniu (art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.), a w drugim przypadku przeciwko życiu i zdrowiu (art. 158 § 1 k.k.) i przeciwko wolności (art. 191 § 1 k.k.). Czyny objęte tymi skazaniami zostały popełnione w odstępie prawie roku. Ponadto sposób działania skazanego był w każdym przypadku inny. Dodatkowo każdorazowo inne osoby zostały pokrzywdzone czynami skazanego. Do analogicznych wniosków prowadzi analiza zbiegających się przestępstw objętych wyrokami II K 8/14 (z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) oraz II K 194/14 (dwa czyny z art. 244 k.k. i jeden z art. 263 § 2 k.k.), popełnionych w odstępie pół roku.

Zważywszy na okoliczności, tj. omówiony powyżej brak zbieżności przedmiotowej i częściową zbieżność czasową, jak i na negatywne zachowanie skazanego po zapadnięciu pierwszego wyroku, jak i w warunkach izolacji penitencjarnej, nie było dostatecznych podstaw uzasadniających zastosowanie ani pełnej kumulacji kar, ani ich pełnej absorpcji. W tej sytuacji Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji kar i orzekł kary łączne w rozmiarze 2 lat i 7 miesięcy oraz 1 roku pozbawienia wolności. Mając na uwadze pełną wiedzę o okolicznościach popełnienia poszczególnych przestępstw i postawie skazanego, a w szczególności o liczbie wydanych wobec niego wyroków skazujących, Sąd jest przekonany, że M. P. nie zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, co zresztą w odniesieniu do kary łącznej 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności nie byłoby w ogóle możliwe z uwagi na jej wymiar przekraczający wartość graniczą określoną w art. 69 § 1 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku). Skazany kilkakrotnie zawodził zaufanie Sądu, czego konsekwencją było zarządzenie wykonania kar (VI 252/04, II K 27/13). Okoliczność ta pozwala ocenić postawę M. P., wielokrotnie popadającego w konflikty z prawem i nie potrafiącego wyciągnąć wniosków z poprzednich doświadczeń, jako zdecydowanie negatywną. Jego resocjalizacja w warunkach wolnościowych nie przyniosła oczekiwanego rezultatu, a skoro okres przebywania na wolności skazany wykorzystał w celu popełniania kolejnych przestępstw, konieczna stała się w stosunku do niego izolacja penitencjarna.

W punkcie III wyroku, Sąd na mocy art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 21 września 2004 r. w sprawie o sygn. akt VI K 252/04, Sądu Rejonowego w C. (1) z dnia 30 marca 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 62/05 i Sądu Rejonowego w K. (1) z dnia 22 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt: II K 428/14, albowiem jak wykazano we wcześniejszej części uzasadnienia, nie zachodziły przesłanki pozwalające na orzeczenie kary łącznej.

W punktach IV, V i VI Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonych kar łącznych okresy odbytych dotąd kar jednostkowych pozbawienia wolności, orzekając jednocześnie, że w pozostałym zakresie wszystkie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

O kosztach obrony udzielonej skazanemu z urzędu przez adw. Z. Ś. orzeczono na podstawie § 14 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

Wydatkami poniesionymi w sprawie obciążono Skarb Państwa.

SSR Agata Makowska-Boniecka

C., 6 października 2016 r.